

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321200252
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5321200252.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľky: J. E., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/XX, N. E. W., U.: XXX XX, právne zastúpená JUDr. Antonom Kupšom, advokátom, Moyzesova 34, 022 01 Čadca, IČO: 35 675 071, proti odporkyni: J. E., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX/XX, N. E. W., U.: XXX XX, o vylúčení z užívania bytu a nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 11C/7/2021-19 zo dňa 29. januára 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh, ktorým žiadala zakázať odporkyni vstupovať dočasne do bytu č. XX na X.poschodí v obytnom dome súp. č. XXX, vchod V., postavený na parcele CKN 3291/50, CKN 3291/51 v podiele 1/1 a podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v spoluvlastníckom podiele 6075/405864 a podielu na pozemku parc. CKN 3291/50 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 561 m² v spoluvlastníckom podiele 6075/405864, zapísané na LV č. XXXX v kat. území N., až do právoplatného skončenia konania o vylúčení z bytu č. XX na X.poschodí v obytnom dome súp. č. XXX, vchod V., postavený na parcele CKN 3291/50, CKN 3291/51 v podiele 1/1 a podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v spoluvlastníckom podiele 6075/405846 a podielu na pozemku parc. CKN 3291/50 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 561 m² v spoluvlastníckom podiele 6075/405864, zapísané na LV č. XXXX v kat. území N..

2. Podľa súdu prvej inštancie, v danom prípade vychádzajúc zo skutkových tvrdení navrhovateľky v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo zistené, že navrhovateľka má obavu nielen o svoj život, ale aj o zdravie a život svojho maloletého syna v kontexte správania sa odporkyne, s ktorou navrhovateľka býva v spoločnej domácnosti, a to v spoločnom byte č. XX na X. poschodí v obytnom dome súp. č. XXX, vchod V., kat. územie N.. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že správanie sa odporkyne navrhovateľka preukázala nielen svojím tvrdením o nevhodnom správaní sa odporkyne, ale aj podávaním trestných oznámení, a to dňa 26.8.2020, 13.10.2020 a 27.1.2021, v ktorom opisovala skutočnosť, že odporkyňa, s ktorou býva v spoločnej domácnosti, sa snaží ju z bytu, ktorý jej v roku 2016 darovala, vyhodiť, vyhráža sa jej, že ju z bytu vyhodí, vulgárne jej nadáva aj pred maloletým synom, ponižuje ju, očierňuje pred ním, keď nie je doma, vyvoláva hádky, trieska dverami, zamyká dvere v byte, berie kľúče, ba dokonca opakovane a sústavne necitlivo zaobchádza s navrhovateľkou. Spôsobuje tak psychickú nepohodu, spánkový deficit a dlhodobý stres aj na fyzické zdravie navrhovateľky, ktorá tvrdí, že v dôsledku takéhoto správania schudla, často sa v noci budí a trpí úzkosťou. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka iba v rovine svojich tvrdení, nakoľko výsledok trestného oznámenia ku dňu rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia súdu nebol známy. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že samotné podanie trestného oznámenia neznamená, že vo vzťahu k odporkyni bolo vznesené obvinenie a začaté tak trestné stíhanie z dôvodov tvrdených navrhovateľkou

o dôvodnú obavu o svoj život, ako aj zdravie a život jej maloletého syna. Pokiaľ navrhovateľka tvrdila, že trestné oznámenia v počte 3 boli skončené odkladom a riešením ako priestupok, nepredložila súdu prvej inštancie žiaden dôkaz o tom, že by odporkyňa v priestupkovom konaní bola uložená sankcia za spáchaný priestupok. Pokiaľ by súd prvej inštancie vychádzal aj z potvrdenia praktického lekára pre dospelých MUDr. L. F., ktorá popísala stav pri lekárskom ošetrení na základe tvrdenia navrhovateľky, tento mal byť navrhovateľke spôsobený odporkyňou pri poslednej hádke, pričom navrhovateľka iným spôsobom túto skutočnosť nepreukázala. Súd prvej inštancie poukázal na trestné oznámenie zo dňa 13.10.2020, v ktorom navrhovateľka uviedla, že príchodom do bytu našla vylomené dvere v obývacej izbe a zmizlo jej 500 € a dvojce zlaté náušnice. Uvedené skutočnosti skúmajú orgány činné v trestnom konaní a pokiaľ by došlo k preukázaniu jej tvrdení, prejavilo by sa to v prípravnom konaní policajného orgánu. Podľa súdu prvej inštancie je nesporné, že nariadením neodkladného opatrenia je nutnosť eliminovať kontakt páchatel'a domáceho násillia alebo osoby podozrivej z takéhoto skutku s jeho obeťou. Súd prvej inštancie však v danom prípade nemal osvedčené dôvodné podozrenie z násillia na navrhovateľke. V konečnom dôsledku dôkazné bremeno, ktorým navrhovateľka bola zaťažená, v tomto prípade neunesla, keďže hodnoverným spôsobom neosvedčila, že jej osobná integrita vykazuje znaky fyzického alebo psychického násillia. Z predložených listinných dôkazov navrhovateľkou podľa súdu prvej inštancie nevyplýva stúpajúca intenzita ohrozenia práv odporkyne, a to takým spôsobom, aby došlo k preukázaniu násillia na navrhovateľke zo strany odporkyne, a to v rovine fyzickej alebo psychickej. Súd prvej inštancie vychádzal z návrhu zohľadňujúc pritom obsah a výpovednú hodnotu pripojených listín označených ako dôkazy navrhovateľkou a dospel k právnomu záveru, že neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k tvrdným skutočnostiam navrhovateľkou v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP, a preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. O nároku na náhradu trov neodkladného opatrenia rozhodol tak, že odporkyňa nárok na náhradu trov konania nepriznal, hoci bola v konaní úspešná, keďže jej žiadne trovy konania nevznikli.

3. Proti uvedenému uzneseniu podala navrhovateľka odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP s tým, že nesúhlasí s uznesením o zamietnutí neodkladného opatrenia. Poukázala na to, že dočasného zákazu sa domáhala z toho dôvodu, že navrhovateľka sa voči odporkyni a jej synovi dopúšťa konania, ktoré je možné považovať za domáce násillie a je možné toto konanie subsumovať pod skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona. Uviedla tiež, že je denno-denne vystavená domácemu násilliu, ktoré spočíva najmä v konaní odporkyne, ktorá navrhovateľku vyhadzuje z bytu, snaží sa ju o byt pripraviť, tvrdí, že spraví všetko pre to, aby navrhovateľku o byt pripravila, vulgárne navrhovateľke nadáva pred jej maloletým synom, ponižuje ju, vyvoláva hádky, trieska dverami, zamyká dvere v byte, citovo navrhovateľku vydiera tým, že keď jej darovala byt, musí ju poslúchať, počúva za dverami jej telefonáty, sleduje jej príchody a odchody z domu, účelovo klame a predstiera, že ju navrhovateľka týra. V byte neupratuje, o nič sa nestará, nakoľko tvrdí, že to nie je jej byt a nemusí sa oň žiadnym spôsobom starať. Okrem toho neplatí poplatky spojené s bytom tak, ako sa zaviazala v darovacej zmluve. Uvedené konania odporkyne sa dejú denno-denne a navrhovateľka spolu s maloletým synom nemajú v byte, ktorý sama vlastní, žiadny pocit bezpečia, keďže žijú v neustálom strachu a strese, čo im znova vyvedie odporkyňa. Poukázala tiež na to, že konanie odporkyne sa vystupňovalo v poslednom období a prešlo z psychických atakov k fyzickým, keď pri jednej hádke odporkyňa vlepila navrhovateľke facku, ktorá následkom toho spadla na komodu a pádom jej bol spôsobený hematóm. Po tomto konaní odporkyňa privolala policajnú hliadku, ktorá pri zistení veci ukončila vec dohovorom. Odvolateľka má za to, že konanie, ktorého sa dopúšťa odporkyňa voči navrhovateľke, je konaním násilným, a teda navrhovateľka sa dôvodne domáha vydania neodkladného opatrenia, ktoré by aspoň dočasne zlepšilo jej bezútešnú a ťažkú životnú situáciu. Má dôvodnú obavu nielen o svoje zdravie a život, ale aj o zdravie a život svojho maloletého syna, nakoľko odporkyňa na ňu útočí aj pred synom, čo pre ňu nie je žiadna zábrana. Z uvedeného dôvodu navrhla, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vyhovel.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnuté uznesenie na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

5. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením § 234 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k zamietnutiu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď sa vysporiadal s rozhodujúcimi

skutočnosťami. Odvolateľka v podanom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijať iný právny záver. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd.

6. Účelom neodkladného opatrenia je dočasná úprava práv a povinností, ktorá nevylučuje, že o právach a povinnostiach strán bude vo veci samej rozhodnuté inak, než v konaní o neodkladnom opatrení. Všeobecný súd neodkladným opatrením upravuje pomery strán, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania neodkladného opatrenia domáha a v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Neodkladné opatrenia s ohľadom na ich charakter nemôžu spravidla zasiahnuť do základných práv alebo slobôd, lebo rozhodnutia o nich nemusia zodpovedať konečnému rozhodnutiu vo veci samej.

7. Ochrana toho, proti komu má navrhované neodkladné opatrenie smerovať, však nemôže dosiahnuť takú intenzitu, aby prakticky znemožnila ochranu oprávnených záujmov protistrany, teda toho, kto o vydanie neodkladného opatrenia žiada. To znamená, že musí mať zákonný podklad, rozhodnutie musí byť vydané príslušným orgánom, nemôže byť prejavom svojvôle. Pred nariadením predbežného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí však byť aspoň osvedčený. Osvedčenie znamená, že súd pomocou predložených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti a pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

8. Odvolací súd teda zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím vo veci samej a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Pred nariadením neodkladného opatrenia preto postačuje, aby osvedčené dôvodné podozrenie z násilia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje podstatné skutočnosti, pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násilia sa preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, pričom aplikácia ustanovenia § 325 ods. 2 CSP je účinný prostriedok preventívneho riešenia problematiky násilia. Samotné násilie je možné definovať vo všeobecnosti ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok, alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrti, psychická škoda a podobne (uznesenie KS v Nitre sp. zn. 6Co/126/2019 zo dňa 22.07.2019).

9. Aj podľa odvolacieho súdu navrhovateľka síce v konaní predložila viaceré listinné dôkazy, ktoré však vychádzajú zo subjektívnych tvrdení navrhovateľky, a teda dostatočne neosvedčujú zákonom požadovanú mieru osvedčenia o hrozbe násilia voči navrhovateľke, resp. jej maloletému dieťaťu. Je zrejmé, že vzťahy medzi účastníkmi konania ako pokrvnými príbuznými sú ťažké, komplikované, čo však neznamena, že za danej situácie existujú dôvody pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. Navrhovateľka teda, ako bolo vyššie uvedené, neosvedčila, že je nutná a nevyhnutná dočasná úprava pomerov, a to vo forme uloženia zákazu odporokyni vstupovať do predmetnej nehnuteľnosti. Uvedené však neznamena, že v prípade zmeny skutkových okolností nemôže navrhovateľka opätovne požiadať o nariadenie neodkladného opatrenia.

10. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a so záverom súdu prvej inštancie v tom, že je potrebné návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť, a preto z vyššie uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil. Zároveň potvrdil aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže tento nebol vyslovene namietaný odvolacími námietkami.

11. Odvolací súd nerozhodoval o trovách odvolacieho konania, keďže tieto trovy konania budú predmetom rozhodovania súdu prvej inštancie v konaní vo veci samej.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)